

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – E

(Sprawa C-240/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Obywatel państwa trzeciego przebywający nielegalnie na terytorium państwa członkowskiego — Zagrożenie dla porządku publicznego i bezpieczeństwa narodowego — Dyrektywa 2008/115/WE — Artykuł 6 ust. 2 — Decyzja nakazująca powrót — Zakaz wjazdu na terytorium państw członkowskich — Wpisy do celów odmowy wjazdu na obszar Schengen — Obywatel legitymujący się ważnym dokumentem pobytowym wydanym przez inne państwo członkowskie — Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 25 ust. 2 — Procedura konsultacji między państwem członkowskim, które dokonało wpisu do celów odmowy wjazdu, a państwem członkowskim, które wydało dokument pobytowy — Termin — Brak zajęcia stanowiska przez konsultowane umawiające się państwo — Wpływ na wykonanie decyzji nakazującej powrót i decyzji o zakazie wjazdu)

(2018/C 083/09)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

E

Sentencja

- 1) Artykuł 25 ust. 2 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, która została podpisana w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen i weszła w życie w dniu 26 marca 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że umawiające się państwo, które zamierza wydać decyzję nakazującą powrót opatrzoną zakazem wjazdu i pobytu na obszarze Schengen wobec obywatela państwa trzeciego legitymującego się ważnym dokumentem pobytowym wydanym przez inne umawiające się państwo, może wszcząć przewidzianą w tym postanowieniu procedurę konsultacji nawet przed wydaniem wspomnianej decyzji, przy czym w każdym wypadku procedura ta musi zostać przeprowadzona po wydaniu takiej decyzji.
- 2) Artykuł 25 ust. 2 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie wykonaniu decyzji nakazującej powrót opatrzonej zakazem wjazdu, która została wydana przez umawiające się państwo w stosunku do obywatela państwa trzeciego legitymującego się ważnym dokumentem pobytowym wydanym przez inne umawiające się państwo, mimo że procedura konsultacji przewidziana w tym postanowieniu nie została zakończona, jeżeli wspomniany obywatel zasadniczo może być uważany przez umawiające się państwo, które dokonało wpisu do celów odmowy wjazdu, za zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, bez uszczerbku dla możliwości dochodzenia przez tego obywatela jego praw wywodzonych z rzezonego dokumentu pobytowego poprzez udanie się następnie na terytorium owego drugiego umawiającego się państwa. Jednakże po upływie rozsądnego terminu po wszczęciu procedury konsultacji i w braku odpowiedzi ze strony konsultowanego umawiającego się państwa do umawiającego się państwa, które dokonało wpisu, należy wycofanie wpisu do celów odmowy wjazdu i w razie potrzeby umieszczenie danego obywatela państwa trzeciego na swojej krajowej liście wpisów do celów odmowy wjazdu.
- 3) Artykuł 25 ust. 2 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego legitymujący się ważnym dokumentem pobytowym wydanym przez jedno z umawiających się państw, przeciwko któremu to obywatelowi została wydana w innym umawiającym się państwie decyzja nakazująca powrót opatrzona zakazem wjazdu, może powołać się przed sądem krajowym na skutki prawne wynikające z procedury konsultacji, której wszczęcie jest obowiązkiem umawiającego się państwa dokonującego wpisu, oraz na wypływające stąd wymogi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.